

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

DIT ZIJN GEZEGENDE DAGEN

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

 Vrijdag 20 maart 2026 / 1 Shawwal 1447

 Lefke, Cyprus

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-raġīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalina wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāẓim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭarīqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

In sha Allah is dit een gezegende Id-al-Fitr, het Suikerfeest. Het feest na de Ramadan heeft prachtige namen. Moge het gezegend zijn voor jullie allemaal. Vandaag is het vrijdag, de dag van de Djumu'ah; het is dus dubbel feest, want we vieren onze wekelijkse rustdag en de Id-al-Fitr tegelijk. Moge Allah (ﷻ) er barakah in leggen, in sha Allah. Moge Hij (ﷻ) ons allen rust en verlichting schenken. Moge deze dag de remedie en de genezing zijn voor al onze zorgen, en moge al onze goede wensen uitkomen. We bevinden ons nu in gezegende dagen. Deze nacht, de afgelopen nacht en de dag van vandaag horen bij de meest bijzondere tijden die er zijn. Dit zijn de dagen waarop Allah (ﷻ) onze smeekbeden verhoort.

Daarom hebben we diep ontzag voor deze dagen en verrichten we onze aanbidding. Natuurlijk doet iedereen dat op zijn eigen manier. Iedereen kent de feestgebeden (Ied) wel. Vroeger had je mensen die alleen nog maar van het ene feestgebed naar het andere baden. Dat was in het verleden. Tegenwoordig doen de meesten zelfs dat niet meer. Eerst bad men nog van vrijdag tot vrijdag, maar nu is dat bij velen verschoven naar nog maar één keer per jaar tijdens het feestgebed. Zelfs die groep die alleen nog met de feestdagen komt, wordt steeds kleiner. Het is sterk verminderd. Er zijn bijna geen mensen meer die het

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

gebed onderhouden. Terwijl vroeger juist de mensen die anders nooit baden, vroeg opstonden voor het feestgebed en met hun hele gezin naar de moskee trokken. De moskeeën zaten dan stampvol. Ze verrichtten hun aanbidding en dat was een enorme zegen. Op die manier raakte het voorhoofd tenminste een paar keer per jaar de grond in overgave. Het gezin ging mee en men ging in alle reinheid naar het huis van Allah (ﷺ).

Dat was een prachtige traditie, maar velen moeten dit nu missen. Dit is een verschrikkelijk verlies en het doet werkelijk pijn aan het hart. Het is diep triest als iemand niet eens een paar keer per jaar de moskee bezoekt. Voor wie is dit erg? Het is erg voor degenen die het nalaten. Maar een moslim wenst het goede voor iedereen. Daarom willen wij zo graag dat ook anderen hun voorhoofd tenminste een paar keer per jaar op de grond plaatsen in gebed. Wij hopen dat zij naar de moskee gaan. Als je in je hele leven maar één keer naar de moskee gaat, en dan ook nog zonder bezieling, dan heb je echt iets groots verloren. Dat is een bittere teleurstelling. Er is niets ergers dan dat gemis. Want zodra iemand de moskee binnenstapt, krijgt hij de kans om berouw te tonen en om vergeving te vragen. Hij herinnert zich Allah (ﷺ). Zonder dat contact leef je in opstandigheid en tughyan. Tughyan betekent dat je je volledig afkeert van Allah (ﷺ). Mensen die zo leven, zullen daar later enorme spijt van krijgen. Die spijt zullen ze voelen in dit leven en in het hiernamaals. Ze zullen zichzelf constant afvragen: Waarom overkomt ons dit allemaal? Wat is er toch aan de hand?

Je ziet dus dat deze feestdagen een prachtig geschenk zijn van Allah (ﷺ) Azza wa-Jalla, zowel voor ons lichaam als voor onze ziel. Moge Allah (ﷺ) ons dit niet afnemen. Moge Hij (ﷺ) ons niet achterlaten zonder onze portie van deze zegen. Degenen die niet gaan, zijn degenen die werkelijk tekortkomen. Vroeger was de jeugd heel anders. Toen we jong waren, werden we nog wel eens boos als we zagen dat mensen niet vastten. Nu voelen we die boosheid niet meer, maar verrichten we dua voor hen bij Allah (ﷺ). Zij moeten al dit moois namelijk missen. De toegang tot deze schoonheid is voor hen gesloten. En dan heb je nog de mensen die denken dat ze heel wat zijn door openlijk te eten en het vasten te verbreken om stoer te doen tegenover anderen. Het zijn arme, misleide zielen. Ze hebben de innerlijke pracht van het geloof niet geproefd. Zonder die geestelijke schoonheid heb je helemaal niets aan wereldse schoonheid. Al zou je de hele wereld bezitten, het levert je geen enkel voordeel op. Zelfs hier op aarde heb je er niets aan, laat staan in het hiernamaals. Het dient alleen maar om je ego te plezieren. Je doet dan alleen wat je ego van je vraagt. Het ego zegt: Doe dit maar, dan zul je zien hoe goed het gaat. Je doet

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

het, maar het helpt je niet vooruit. Nee, dit was het niet, probeer dat maar eens, dat is veel beter, zegt het ego dan weer. Het verleidt je tot iets wat nog erger is. Doe dit, dan word je pas echt gelukkig. Je volgt het op, maar ook dat brengt geen rust. Zo blijf je maar doorgaan. Iemand die naar zijn ego luistert, zal nooit geluk of vrede vinden.

Moge Allah (ﷻ) ons daarom beschermen tegen het kwaad van ons eigen ego. Moge Hij (ﷻ) ons voor die slechtheid behoeden. Laten we niet afwijken van Zijn (ﷻ) gebod, in sha Allah, ter wille van deze gezegende dag. Moge onze kinderen niet achter anderen aanlopen of hen nabootsen omdat ze denken dat zij een goed leven leiden. Moge ze daar later geen spijt van krijgen, in sha Allah. Moge Allah (ﷻ) ons beschermen.

Wa min Allahi t-Tawfiq. Al-Fatiha.